

Taler ikke turde gaae videre ind paa, end at kalde det en tvivlsom Udkomst, saalænge den ikke gav Afstald paa det af Staten for Diebliffet til dens Underhold bestemte Skattebeløb, saalænge er det mig imod og skal det stadig være mig imod, at man gjør noget som helst Skridt for at ordne Kirkeforfatningen, af den simple Grund, at, saalænge som det er Tilfældet, bliver det ingen geistlig Kirkeforfatning, ingen Forfatning for det aandelige Liv i Kirken, men Forfatningen optager i sig som et væsentligt Moment Indflydelsen paa Fordelingen af det verdslige Gods. At Kirken har Mod til at undvære en saadan Indflydelse, maa efter min Mening bevise Kirkens Christendom; det er et Skridt, hvorved Kirken beviser sin Tro paa en egentlig folkelig Tilslutning; — det er et Beviis paa Christendom, fordi det er et Beviis paa Afholdenhed og Nøisomhed, kristelige Dyder, som ikke noksom kunne anprises; det er et Beviis paa, at Kirken ved sit indre Liv har Troen paa sin Indflydelse paa Befolkningen, idet den ikke frygter for, at dens Tjenere, som alle andre Menigheds- og Statstjenere, faae deres Løn efter deres Fortjeneste. Saasnart det er gjort, vil man see, at derved vil for en meget væsentlig Deel bortfalde al den Frygt, man nu har for geistligt, for præsteligt Herredømme. Jeg indrømmer fuldkommen, at der med virkelig Religionsfrihed ikke er nogen syn- derlig Fare for Præstevælden, men Religionsfriheden er ikke virkelig, saalænge enhver Mand for at frigjøre sig for visse kirkelige Forhold, først skal give sin Dvotadeel til deres Dyretholdelse, og han derefter af den yderste Evne maa anstrenge sig for at skaffe det Nødvendige til det kirkelige Liv, han interesserer sig for — saalænge der hvile saadanne Baand paa dem, der ville træde over i en anden Kirke, saalænge man paalægger en Mand en saa stor Bøde, og det er det, for at træde ud af Folketirken, saalænge træde kun de ud af Folketirken, som ved en eiendommelig Kraft drages over i et andet kirkeligt Samsund, men ikke de, som kun føle et ringe Tryk i det kirkelige Liv, hvori de befinde sig. — Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at Grundloven indeholder mange andre Paragrapher, hvortil der maa tages Hensyn, saasnart man vil

organisere Kirkens Tilværelse igjennem en særskilt Forfatning. § 3 siger: „Den evangelisk-lutheriske Kirke er den danske Folketirke og understøttes som saadan af Staten“, det er en meget vigtig Paragraph, man ikke maa glemme; saasnart man forbeholder sig en Raadgivning af den Art, som her er tilfæde, en Raadgivning over alle de Lovgivningsarbejder, hvorom der her er Spørgsmaal, saa griber man ind i denne Paragraph, saa forandrer man den væsentligt, og saa ere vi ikke længere istand til igjennem Nægtelsen af Bidraget at komme til at aue Folketirkens Uvorenhed, isald den nogenstunde skulde vise en saadan, — og man har for seet Kirker være uvorne i Staten. I § 6 hedder det: „Kongen skal høre til den evangelisk-lutheriske Kirke“; ogsaa det er en Bestemmelse, hvortil der her ikke er taget tilbørligt Hensyn. Kongen er tilfæde, hvor han er, som Konge, og naar han skal høre til den evangelisk-lutheriske Kirke, saa er han i den lutherisk-evangeliske Kirke som Konge. Der er fremdeles § 82, som siger: „Jungen er pligtig til at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen; dog skal Enhver, der ikke godtgjør at være Medlem af et i Landet anerkendt Troesamsund, til Skolevæsenet svare de til Folketirken lovbefalede personlige Afgifter“. Her er givet en Definition paa Folketirkens Medlemmer, en Definition af, hvad det vil sige at være Medlem i Folketirkens Menighed; men det er ikke optaget i den foreliggende Lov. Hvem er Medlem af Folketirkens Menighed? Det er Enhver, som til Folketirken giver sine personlige Afgifter (En Stemme: Nei!) Jo, det er den rette Definition, det er Grundlovens Definition (En Stemme: Jøderne!), de betale ikke (En Stemme: Jo!). Ja, hvis de vil lke betale, ja, dersom en Jøde erlægger Dsfer, lader sine Børn døbe etc., er han Medlem af Folketirken, idet han yder de personlige kirkelige Afgifter, der kræves; og skulde Folketirken tvivle om en Jøde, som allerede begynder at offere til Kirken, for at kunne indlemmes i den? Det er hans Præmisser (En Stemme: Nei!). Han er en Novice, han er som i et Kloster, men han er en Novice. Saaledes er